

Славиша Ристић, бивши председник општине Зубин Поток, данас је бегунац у сопственој држави. Еулекс, радећи по прописима самопроглашене косовске државе, издао је налоге за хапшење Славише Ристића, као и актуелног председника општине Зубин Поток Стевана Вуловића. Први се терети за „угрожавање УН и придруженог особља и тешко убиство“, а други за „организовање бекства особа лишених са слободе“.

После случаја Оливера Ивановића, али и других Срба, двојица прозваних српских политичара из Зубиног Потока (један изабран по српским законима, а други после Бриселског споразума) одлучили су да се, свако на свој начин, али у договору са Београдом, склоне од Еулкса и институција самопроглашене косовске државе, у нади да ће званичне власти Србије наћи неко решење и заштитити их од судбине да буду закључани у четири зида унедоглед, односно „док траје истрага“.

Оптужују ме за тешко убиство. Ради се о убиству припадника РОСУ – специјалне јединице косовских Албанаца. Реч је о случају од 26. јула 2011. године. То је био други дан пошто су припадници РОСУ дошли на прелазе Брњак и Јариње.

У ексклузивном интервјуу за Нову српску политичку мисао Славиша Ристић, бивши председник општине Зубин Поток, говори о томе зашто је одлучио да се не одазове на позив Еулкса, шта планира и шта су му рекли надлежни у Београду са којима се срео и који су га саветовали да се „склони на неко време“.

НСПМ: Када сте први пут чули за Еулексове оптужбе?

Славиша Ристић: Први пут сам за оптужбе Еулекса чуо 15. јула ове године, док сам био на годишњем одмору у Матарушкој бањи. Брат ми је јавио. КПС полицајци у Зубином Потоку су носили позив за саслушање. Мој брат није примио тај позив јер то није ни могао, али ми је пренео у чему је суштина оптужби.

У чему је суштина оптужби које Вам се стављају на терет?

- Оптужују ме за тешко убиство. Ради се о убиству припадника РОСУ – специјалне јединице косовских Албанаца. Реч је о случају од 26. јула 2011. године. То је био други дан пошто су припадници РОСУ дошли на прелазе Брњак и Јариње, који се налазе на територији општине Зубин Поток чији сам тада био председник. Они су 25. јуна 2011. навече дошли на административни прелаз Брњак. У то време сам се налазио у Будви, у хотелу „Александар“, на годишњем одмору са комплетном породицом. Када се то десило, звао ме је Срђан Ђуровић, мој заменик, и известио ме шта је РОСУ урадила и да је народ почео да се скупља око њих. Ја сам му саветовао да оде тамо са народом и смири ситуацију. Исте ноћи сам пошао за КиМ и ујутру сам био у месту Бање, близу прелаза. Све то време је било напетост, али без инцидената.

Никога нисам убио, нити сам икоме наредио да убије некога. Нити сам на било који начин подстицао било кога за такво дело. Напротив, сви житељи Зубиног Потока – а и медији који су тамо били а којих сада нема нигде када сам прогоњен, да ми дају шансу да се огласим – знају да сам смиривао ситуацију.

Шта сте Ви радили тамо када сте дошли?

- Смиривао сам народ и упоредо покушавао да остварим контакт са председницима других општина, али и са Кфором и Еулексом. Они су ми рекли да су са Београдом успоставили везу, али да се нико не јавља ни у Кфору, ни у Еулексу. Добили смо информацију из Београда да тадашњи председник Тадић и државно руководство воде високу политику и да ће дипломатским средствима то решити.

Шта Вам говорило то што се из Еулекса и Кфора нико није јављао?

- Па, очито је било да су испланирали све и синхронизовали са Албанцима оставивши им празан простор. Иако су Кфор и Еулекс Албанце наредног дана благо осудили.

Шта се даље дешавало?

- Напетост је трајала у негде до поднева, 26. јуна и онда су припадници РОСУ око 12:30 напустили Јариње и Брњак, уз пратњу КПС полиције. Потом сам позвао народ да се мирно разиђе и да буде потпуно миран. То су све забележиле и бројне камере које су тамо биле. Народ је кренуо својим кућама, а кући сам отишао и ја.

Како долази до тога да страда припадник РОСУ?

- Када сам дошао кући тог поподнева, након пола сата, на три километра од моје куће чула се у даљини рафална паљба, из правца Косовске Митровице. То је трајало неколико секунди, али је било прилично жестоко. Одмах сам покушао да ступим у контакт са Еулексом, Кфором, локалним властима... Како сам сазнао – припадници РОСУ су се вратили у своју базу у јужној Митровици, а онда им је неко од њихових наредио да се поново врате на Јариње и Брњак.

Када су се специјалци РОСУ враћали, у месту које се зове Вараге, сусрели су се са групом Срба која се пешице враћала са тог скупа код прелаза. Ту је, како ми је речено, дошло до окршаја. Срби су наводно блокирали пут, а Албанци су почели да пуцају. Према сазнањима која имам – али је то ствар за даљу истрагу – јесте да је тај човек погинуо од хица који је добио у потиљак из непосредне близине, од такозване „пријатељске ватре“. То се незванично причало и у албанским и у међународним круговима. Али, кажем, нисам био тамо и преносим само што сам чуо.

Видео сам се са господином Марком Ђурићем, актуелним шефом Канцеларије за КиМ, и господином Вулином, као претходним директором Канцеларије. Сматрао сам да су њих двојица највише позвани да разговарамо о том проблему. Али, до сада не само да нема помака у свему, већ смо и ја и Стеван Вуловић из позиције у којој нас је ЕУЛЕКС позивао да дођемо на Косово, дошли у позицију да су сада расписани налози за наше хапшење.

Ви сте све време док се то дешава били у својој кући?

- Све време док се то дешава ја сам код куће у Зубином Потоку и покушавам да дођем до командира полиције, Кфора, Еулекса, надлежних, како бих сазнао о чему се ради.

Петнаест до месец дана након тог догађаја објављене су потернице за шесторицом Срба из Зубиног Потока који су наводно имали везе са тим убиством. Од тих шесторо сада је њих троје у притвору, а троје су им недоступни. Суштина је да Еулекс ни за тих шесторо људи нема никакав ваљан доказ. Зато претпостављам да су се сада одлучили да то пребаце на мене кроз неку причу о командној одговорности.

Али, ако је тачно то што тврдите – Ви сте све време тог инцидента били у кући и покушавали да ступите у контакт са Кфором, Еулексом и надлежнима – зашто Вас сада терете?

- Апсолутно! Уз то, ја сам касније комуницирао са међународним представницима како би се решила ситуација око те шесторице младића за којима је расписана потерница – да се бране са слободе, да не буду притворени... И ту сам причао оно што ја знам, а што сам рекао вама. И то је истина!

Бегунац у рођеној земљи

Пише: Славиша Ристић

петак, 05 септембар 2014 10:02

Бегунац у рођеној земљи

Пише: Славиша Ристић

петак, 05 септембар 2014 10:02

